

நிலையியல் அறிக்கை

இலங்கையில் சித்திரவதையை தடுப்பதற்கான சட்டம் மற்றும் கொள்கை கட்டமைப்பு என்பவற்றின் ஒரு மீளாய்வு

“நாம் ஒரு அரசாங்கம், அது ஒவ்வொருவருக்கும் சுதந்திரநோக்கு என்னும் மாயை உள்ளதென்பதை நம்புகின்றது.”
அந்தோனி பேகல் “த வாண்டிங் சீட்”

“We're a government that believes in everybody having the illusion of free will.”

Anthony Burgess, *The Wanting Seed*

A. அறிமுகம்.

சித்திரவதை மற்றும் மனிதத்தன்மையற்ற வகையிலும் தரக்குறைவாகவும் நடத்துதல் என்பவற்றிலிருந்து தவிர்ந்துக்கொள்ளும் உரிமை என்பது வரையறையற்ற வகையில் உலகளாவிய ரீதியில் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட அடிப்படை உறுதிப்பாடாகும். ஒரு மனிதனின் அந்தரங்க கௌரவத்தில் தீவிரமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துமாயின் அது ஒரு உரிமையாகும். மக்கள் பயனடையும் வகையில் அதன் தீர்மானமெடுக்கும் மற்றும் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்தும் வழிமுறைகள் மக்களின் கௌரவத்தை பாதிக்கும் தீர்மானம் மற்றும் நடவடிக்கை என்பவற்றுடன் வழமையாக தொடர்புள்ளதாக இருக்கும். ஆகையால் அரசாங்கத்தின் தீர்மானம் மற்றும் நடவடிக்கைகள் என்பவற்றின் ஒரு அவதானிப்பாக அடிப்படை உரிமைகள் யாப்பின் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கம் அதன் மக்களின் கௌரவத்தை பாதுகாத்து பராமரிப்பது அரசாட்சியின் சகல வடிவங்களினதும் ஒவ்வொரு மட்டங்களினதும் பொறுப்பினில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையிலுள்ள அநேகமான அடிப்படை உரிமைகளின் பாதுகாப்பில் ஆழ்ந்த செலுத்தக்கூடிய சட்ட மற்றும் கொள்கை கட்டமைப்பை இந்த நிலையியல் அறிக்கை கொண்டுள்ளது. சித்ரவதையிலிருந்து சுதந்திரம்: அது சர்வதேச சமூகத்திற்கு ஸ்ரீ லங்காவின் கடப்பாடு, மற்றும் சித்ரவதையின் பூஜ்ய சகிப்புத்தன்மையை (Zero tolerance) கடைபிடித்து நடப்பதை மீள் உறுதி செய்வதற்கு அதன் அரசியல் மற்றும் நீதி சார் ஈடுபாடு என்பவற்றின் பாதுகாப்பு கட்டமைப்பை மதிப்பீடு செய்கின்றது.

இதன்கீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சுருக்கமான விவரணம் இவ்விமையை பாதுகாத்து விருத்தி செய்வதற்கான இன்றைய சூழ்நிலையில் நிலவும் பற்றாக்குறை மற்றும் பலவீனமடைந்த அரசியல் நீதிசார் நோக்கம் நிலவுகின்றதென்பதை படம்பிடித்துக் காட்டுவதுடன் நிறைவடைகின்றது. அது முக்கியமாக முறைப்பாடுகளை புலன்விசாரணை செய்தல், தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான உரிமை, சாட்சிகளையும் பாதிக்கப்பட்டவர்களையும் பாதுகாத்தல் மற்றும் போதுமான நட்டஈடும் புனர்வாழ்வும் வழங்குதல் என்னும் விடயங்களில் இத்திட்டத்தில் காணப்படும் குறைபாடுகளின் மீதும், நடைமுறையிலுள்ள சட்டம் மற்றும் அரசியல் கட்டமைப்புகளை வலுவிழ்த்துவதற்கும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் உள்ள தேவையின் மீதும் கவனம்செலுத்த தூண்டுகின்றது. நிறுவனமயப்படுத்துதலுக்கும் செயற்படுத்துதலுக்குமான பொறிமுறைகளை பரிந்துரைகள் ஊக்குவிக்கின்றன ஆகையால், பாதிக்கப்பட்டவர்களும் அவர்களுக்கு உதவுபவர்களும் நிவாரணத்திற்கும் தடுப்பதற்குமாக முரண்படும்போது நடைமுறை சாத்தியமான கருவிகளைப் பயன்படுத்தும் வசதியைப் பெறுகின்றனர்.

B. நீதி (சட்டம்) கட்டமைப்பு.

I. சர்வதேச உடன்பாடுகள்:

சர்வதேச உடன்படிக்கைகள்:

சர்வதேச சமூக மற்றும் அரசியல் உரிமை ஒப்பந்தப் பத்திரத்தில் (ICCPR) இலங்கை கைசாத்திட்டுள்ளது. அது “சித்ரவதை அல்லது கொடுமான, மனிதத்தன்மையற்ற மற்றும் தரக்குறைவாக நடத்துதல் அல்லது தண்டனை”¹. என்பவற்றிற்கு எவரும் ஆளாக்கப்படக் கூடாது என்பதை தெளிவாக விளக்கியுள்ளது. சித்ரவதைக்கு எதிரான ஐக்கியநாடுகளின் சமவாயத்தில் (UNCAT))². 1948ம் ஆண்டுமுதல் அங்கம் வகிக்கின்றது. “ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் தத்தமது அரசாங்க ஆட்சியதிகார எல்லைக்குட்பட்ட எந்த பிரதேசத்திலும் சித்ரவதை நடவடிக்கைகளை தடுப்பதற்கு தேவையான வலுவான சட்டங்களை இயற்றுதல், நிர்வாகம், நீதித்துறை சார்ந்த அல்லது வேறு வழிவகைகளை மேற்கொள்ளும்”³ என்பதை இச் சமவாயம் மிகத் தெளிவாக விளக்கிக் கூறுகின்றது. (உறுதிப்படுத்தல் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது). சர்வதேச கட்டுப்பாட்டினை இலங்கை பூர்த்திசெய்வதை இவ்வகையான கட்டாய கடமைகள் நிறைவேற்றப்படுவதன் அடிப்படையிலேயே ஒவ்வொரு மீளாய்வீன்போதும் அளவிடப்படுகின்றது.

சித்ரவதைகளுக்கு எதிரான ஐக்கியநாடுகளின் சமவாயம் (UNCAT) தொடர்பில் இலங்கையின் கட்டப்பாட்டிற்கு குறிப்பிடத்தக்க இரண்டு வரையறைகள் உள்ளன. முதலாவதாக, அத்துமீறுதல்கள் சம்பந்தப்பட்ட தனிநபர்களின் முறைப்பாடுகளைப் பெற்று தீர்மானிப்பதற்கான குழுவின் தகுதி, திறமையை இனங்காணும் UNCATஇன் 22வது ஷரத்து தொடர்பில் இலங்கை ஒரு உறுதியுரையை வழங்கியிருக்கவில்லை. இரண்டாவதாக, “சித்ரவதைகளை தடுப்பதற்கான சுதந்திரம் பரிக்கப்பட்ட மக்கள் வாழும் இடங்களை முறையாகச் சென்று பார்பதற்கு சுதந்திரமான தேசிய மற்றும் சர்வதேச குழுவினர் மேற்கொள்வதற்கு தேவையான ஒரு முறைமையை உருவாக்கும்” UNCATஇன் சுயவிருப்பத்திற்கான இறுதி அரசியல் அறிக்கையில் இன்னும் கையெழுத்திடவில்லை. “மேலும் பலவந்தத்தால் காணாமல் போகும் சகல மக்களினதும் பாதுகாப்பிற்கான சர்வதேச சமவாயத்தை இலங்கை இன்னும் ஆமோதித்து உறுதிப்படுத்தவில்லை.

சித்ரவதைக்கு எதிரான ஐ.நா செயற்குழு சித்ரவதை மற்றும் தரக்குறைவாக நடத்துதல் என்பவற்றை காத்திரமான வகையில் கையாள்வது தொடர்பாக இலங்கையின் வளர்ச்சியை இறுதியாக 2011ல்⁴ மீளாய்வு செய்தது. படையினராலும் போலீஸ் அதிகாரிகளாலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட சித்ரவதைகள் 2011ம்⁵ ஆண்டு வரை தொடர்ந்து நடந்ததாக இச்செயற்குழு அவதானித்திருந்தது. சட்டம் தொடர்பான கட்டமைப்புகளுடன் (framework) தொர்புடைய சில முக்கிய பரிந்துரைகள் சித்ரவதைக்கான ஒரு முழுமையான வரைவிலக்கணத்தை சேர்த்துக்கொள்வதற்கும், வற்புறுத்தல்களால் காணாமல் போவதை சட்டவிரோத குற்றச்செயலாக்குவதற்கும் மற்றும் சாட்சிகளினதும் பாதிக்கப்பட்டவர்களதும் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்கும் சித்ரவதைக்கும் எதிராக 1994ம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டுவருவதை உள்ளடக்கியுள்ளது. செயற்குழு மேலும் சித்ரவதை சம்பந்தமான சகல முறைப்பாடுகளையும் புலனாய்வு செய்யவும், தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளவர்களின் சட்டப்படியான பாதுகாப்பை பலப்படுத்துவதை உறுதி செய்யவும், இரகசிய தடுப்புக்காவல் வசதிகள் இருப்பதை வெளிப்படுத்தவும், உத்தியோகபூர்வமாக தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள சகலருக்கும் ஒரு பொதுவான பதிவு முறையைப் பேணுவதற்கும், சித்ரவதையை தடுப்பதற்கான பயிற்சித் திட்டங்களின் தாக்கத்தை மதிப்பீடு செய்வதற்கும் மற்றும் பொருத்தமான சட்ட உதவிகளையும் புனர்வாழ்வுத் திட்டங்களை உறுதி செய்யவும் இலங்கை துரித நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள பரிந்துரை செய்துள்ளது. இலங்கையின் ஐந்தாவது கால அறிக்கை 2015 நவம்பர் மாதம் சமர்ப்பிக்கப்படவுள்ளது.

உலகளாவிய காலமுறை மீளாய்வு:

இலங்கைக்கான உலகளாவிய காலமுறை மீளாய்வு 2012 டிசெம்பர் மாதம் நிறைவடைந்து சித்ரவதை தொடர்பான பல பரிந்துரைகளை வழங்கப்பட்டது. அவை சுய விருப்பத்திற்கான இறுதி அரசியல் அறிக்கையை ஆமோதித்து ஏற்றுக்கொள்ளுதல்⁶, தேசிய சித்ரவதை தடையை உருவாக்குதல்⁷, அல்லது சுதந்திர புலனாய்வு பொறிமுறை⁸, தடுப்பதற்கான அளவீடுகளை ஏற்றுக்கொள்ளல்⁹ மேலும் பாலியல் வன்முறைகள் தொடர்பான சம்பவங்கள்

¹ ஷரத்து 7, ICCPR.

² “சித்ரவதை அல்லது கொடுமான, மனிதத்தன்மையற்ற மற்றும் தரக்குறைவாக நடத்துதல் அல்லது தண்டனை” என்பவற்றிற்கு எதிரான ஐ.நா வின் சமவாயம். ஐ நா சபையின் பொது சபையில் 1984 டிசெம்பர் 10ம் திகதி இயற்றப்பட்டு 1987ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 26ம் திகதி நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட 39/46வது தீர்மானம்.

³ ஷரத்து 2 (1) UNCAT,

⁴ சித்ரவதைக்கு எதிரான செயற்குழு அவதானிப்பை நிறைவு செய்யும் திகதி 2011 டிசெம்பர் 8ம் திகதி. CAT/C/LKA/CO/3-

⁵ ஐ.நா வின் சித்ரவதைக்கு எதிரான செயற்குழு அவதானிப்பை நிறைவு செய்யும் அறிக்கையின் 6வது பந்தி, 2011.

⁶ UPR விதப்புரைகள் 2012-128.6. ICC மற்றும் OP-CAT போன்ற உரோமானிய நியதிகளை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு சித்ரவதை தடுப்பிற்கான ஒரு தேசிய பொறிமுறையை உருவாக்குதல். (ஒஸ்ட்ரியா) 128.7., OP-CAT (பிரேசில்) உறுதிப்படுத்தல்: 128.8 OP-CAT (மாலைதீவு) கூடிய விரைவில் உறுதிப்படுத்துதல். 128-9 சித்ரவதை மற்றும் வேறு கொடுமான மனிதாபிமானமற்ற அல்லது தரக்குறைவாக நடத்துதல் அல்லது தண்டனை என்பவற்றுக்கான சமவாயத்திற்கு சுய தீர்வுக்கான இறுதியறிக்கைக்கு இணங்குதல். (Czech குடியரசு)

⁷ UPR விதப்புரைகள் 2012- 128-6. சித்ரவதையை தடுப்பதற்கான ஒரு தேசிய பொறிமுறையை உருவாக்குதல்.

⁸ UPR விதப்புரை 2012- 128.62. சித்ரவதை தொடர்பான முறைப்பாடுகளை புலனாய்வு செய்வதற்கு காத்திரமான சுதந்திர கண்காணிப்பு பொறிமுறையை உருவாக்குதல். (போலந்து).

⁹ UPR விதப்புரை 2012 - 128-60. காவல்துறையினர் மற்றும் பாதுகாப்புப் படையினர் மேற்கொள்ளும் துஷ்பிரயோகம் , சித்ரவதை அல்லது தரக்குறைவாக நடத்துதல் போன்ற எல்லா சம்பவங்களையும் குறைத்து இல்லாதொழிப்பதற்கு நடவடிக்கையெடுத்தல். (அவுஸ்திரேலியா).

அடங்கனாக எல்லா சம்பவங்களையும் புலனாய்வு செய்தல்¹⁰, தடுப்புக்காவல் நிலையங்களின் தரத்தை அபிவிருத்தி செய்தல்¹¹ மற்றும் தடுப்புக் காவலில் உள்ளவர்களின் மத்திய பதிவேட்டினை பகிரங்கமாகப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் உருவாக்குதல்¹². என்பவை உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் வழங்கப்பட்ட இப்பரிந்துரைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை என்பதை வெளிப்படுத்திக்காட்டும் வகையில் 2008ம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட UPR மீளாய்வின் பின்னர் செய்யப்பட்ட பரிந்துரைகளில் பல இவற்றில் மீண்டும் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஸ்தான்புல் இறுதி அரசியல் அறிக்கை¹³ (Istanbul Protocol)

“சித்ரவதை மற்றும் கீழ்தரமாக நடத்துதல் என்பவற்றிற்கு ஆளாக்கப்பட்டதாக கூறப்படும் நபரை மதிப்பீடு செய்தல், சித்ரவதை செய்யப்பட்டதாக கூறப்படும் சம்பவங்களை புலனாய்வு செய்து நீதித்துறையினருக்கோ அல்லது புலனாய்வு செய்யும் வேறு ஏதாவது ஒரு அமைப்பிற்கோ கண்டுபிடிப்புகளை அறிக்கையாக சமர்ப்பிப்பதற்கு” ஸ்தான்புல் இறுதி அரசியல் அறிக்கையை ஐ.நா சபை அங்கீகரித்து ஒரு வழிகாட்டி நூலாக வழங்கியது. இறுதி அரசியல் அறிக்கையை இலங்கை பிரயோகிப்பது தொடர்பான மீளாய்வில் அரசியலறிக்கையை நிறுவனமயப்படுத்துதல் தொடர்பில் அரசியல் அர்ப்பணம் கிடையாது என கூறப்பட்டுள்ளதுடன் எதிர்பார்க்கப்பட்ட காத்திரமான ஆவணப்படுத்துதல் சாட்சியும் கிடையாது என கூறப்பட்டுள்ளது.¹⁴ இவ்விறுதி அரசியல் அறிக்கையானது சித்ரவதை சம்பவங்களை இனங்கண்டு, புலனாய்வு செய்து, வெற்றிகரமாக வழக்கு தொடர்வதற்கு நடைமுறைக்கு சாத்தியமான ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளை வழிகாட்டி உதவக்கூடிய ஒரு பயனுள்ள கருவியாக விளங்குகின்றது. முக்கியமாக அரசியலறிக்கையின் வழக்கறிஞர்கள் முகம் கொடுத்த பாதகமான நிர்வாக அளவுகோல் காரணமாக அரசியலறிக்கையை பயன்படுத்த இலங்கைக்கு முடியாமல் போய்விட்டது.

II. உள்நாட்டு சட்ட(நீதி) கட்டமைப்பும் சட்டவியலும்:

அரசியலமைப்பு உத்தரவாதம்

சித்திரவதையிலிருந்து விடுதலை என்பது இலங்கையின் அதிகமான அடிப்படை சட்டங்களில் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளது. அதன் அரசியல் யாப்பு சித்திரவதையிலிருந்து சகலருக்கும் விடுதலை என்பதற்கு உத்தரவாதமளிக்கின்றது.¹⁵ மேலும் அது ஒரு இழிவுபடுத்தக்கூடிய உரிமையல்ல என்பதை இனங்காணப்பட்டுள்ளது. இதன் அர்த்தம், பொதுமக்கள் ஒழுங்கு, தேசிய பாதுகாப்பு, கருத்துச் சுதந்திரம், மற்றும் கண்முடித்தனமான கைதுகளிலிருந்து சுதந்திரம் என்னும் உரிமை வரையறைகளை சித்திரவதை அல்லது மனிதாபிமானமற்ற முறையிலும் மற்றும் தரக்குறைவாகவும் நடத்துதல் என்பவற்றின் மூலம் அரசினால் உருவாக்க முடியாது.

இலங்கை உச்ச நீதிமன்றம்:

2008ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட ஒரு ஆய்வறிக்கை 2005¹⁶ ஆம் ஆண்டு முதல் உச்ச நீதமன்றத்தின் உரிமை சட்டவியலில் குறிப்பிடத்தக்க வீழ்ச்சியை வெளிக்காட்டக்கூடியதாக உள்ளதென குறிப்பிடுகின்றது. 2011க்கும் 2014க்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் சித்திரவதை தொடர்பான மூன்று தீர்ப்புகளை வழங்கியிருந்தது, அவற்றுள் ஒன்றுகூட சித்திரவதையென கண்டறியப்படவில்லை.¹⁷ அவ்வாறு வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கள் அனைத்தும் வழக்காளி தேவையான முக்கிய ஆதாரங்களை வழங்கத் தவறிவிட்டார் என்பதன் அடிப்படையிலேயே

¹⁰ UPRவிதப்புரை 2012 – 128-63 முடியுமான சித்திரவதை வழக்குகளையும் அதேபோல் சர்வதேச மனித உரிமைகள் குழுவுடன் ஒத்துழைத்ததாக பழித்தீர்த்தல் வழக்குகளையும் சுதந்திரமான புலன் விசாரணையை மேற்கொள்ளல். (போலந்து) 128.80 பாலியல் வன்முறைகள் அடங்கனாக மனித உரிமை மீறல்கள் மற்றும் சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டம் என்பவற்றை மீறும் பாதுகாப்பு படை அங்கத்தவர்களுக்கு எதிராக பதவிகளைப் பொருட்படுத்தாது பக்கசார்பற்ற விசாரணையை மேற்கொள்ள வேண்டும். (டென்மார்க்)

¹¹ UPR விதப்புரை 2012 -128.76. 2008ம் ஆண்டு (ஸ்பெயின்) UPR அமர்வின்போது மேற்கொள்ளப்பட்ட அர்ப்பணிப்பின்படி தடுப்புக் காவல் நிலையங்களில் சித்ரவதைக்கும் மனிதாபிமானமற்ற மற்றும் தரக்குறைவாக நடத்துதலுக்கும் எதிராக போராடி தடுப்புக்காவலில் இருப்பவர்களின் நீதிக்கான உத்தரவாதத்தை மதிப்பதுடன் தடுப்புக்காவல் நிபந்தனைகளையும் அபிவிருத்தி செய்தல்.

¹² UPR விதப்புரை 2012 – 128.66 (ஜேர்மனி) காணாமல் போன அல்லது தடுப்புக்காவலில் உள்ள சகல நபர்களும் முக்கிய பதிவுகளை பகிரங்கமாக பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வழிவகைகளை உடனடியாக உருவாக்குதல்.

¹³ சித்திரவதை மற்றும் வேறு கொடுமான மனிதாபிமானமற்றவகையில் அல்லது தரக்குறைவாக நடத்துதல் அல்லது தண்டனை என்பவற்றுக்கான பயனுறுதியான புலனாய்வு மற்றும் ஆவணப்படுத்துதல் கைநூல்.

¹⁴ சித்திரவதை தொடர்பான பயனுறுதியான ஆவணப்படுத்துதலுக்கு ஸ்தான்புல் இறுதி அரசியலறிக்கையை நடைமுறைப்படுத்துதல்-இலங்கையின் பார்வையில் மீளாய்வு.(பெரோ, கிப்போர்ட் E.D,A,L; வெளி நாடு தழுவிய சட்ட மருந்தின் வர்த்தமான பத்திரிகை. தொகுதி 18. வெளியீடு 1—1—5.

¹⁵ 1978ம் ஆண்டு இலங்கை அரசியல்யாப்பின் 11வது ஷரத்து.

¹⁶ இலங்கை-சித்திரவதைக்கு ஆளாக்கப்படாமல்கான உரிமை: நீதிசார் பதில்கள் என்னும் பொருளில் கிஷாலி பிண்டோ ஐயவர்தன மற்றும் லைலா கொய்ஸ் ஆகியோர் செய்த ஒரு ஆழமான பகுப்பாய்வு, “சட்டம் மற்றும் சமூக நம்பிக்கை நிதியத்தால்” 2008ல் வெளியிடப்பட்டது.

¹⁷ SC FR விண்ணப்ப இல. 555/2009. 18-02-2014ல் தீர்மானிக்கப்பட்டது. (நீதிமன்றத் தீர்ப்பு S.திலகவர்தன J) SC FR விண்ணப்ப இல. 278/08 25-10-2013 தீர்மானிக்கப்பட்டது (நீதிமன்றத் தீர்ப்பு (சலீம் மர்சூக் J) SC FR விண்ணப்ப இல. 431/10 22-02-2013ல் தீர்மானிக்கப்பட்டது (நீதிமன்றத் தீர்ப்பு S.I. இமாம் J) SC FR விண்ணப்ப இல. 43.2008, 18-11-2013ல் தீர்மானிக்கப்பட்டது (நீதிமன்றத்தீர்ப்பு S.திலகவர்தன J)

அமைந்திருந்தன. உருவாக்கப்பட்ட சட்டவியலை சிறப்பாக மதிப்பீடு செய்வதற்கு அவ்வாறான தீர்ப்புகளின் காரணங்களுக்கான கல்விசார் மீளாய்வு செய்யப்படவில்லை. சித்திரவதை சம்பந்தப்பட்ட அடிப்படை உரிமை வழக்குகள் வழக்காளியின் உரிமைகளை நியாயமாக நிரூபிக்காத வகையில் தீர்ப்புக்கள் வழங்கப்படும்போது தீர்வுகளுக்கான ஒரு வழமை கடைபிடிக்கப்படுகின்றது. ஒரு வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப்படும் போதும் அல்லது சட்ட நடவடிக்கைகள் நிறுத்தப்படும் போதும் அதன் அடிப்படையில் தீமை செய்தவர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்களுடன் நீதிமன்றத்துக்கு வெளியில் ஒரு தீர்வை ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

ஒரு வழக்கின் தீர்ப்பு அல்லது குற்றவாளியாக கண்டுபிடிக்கப்படுதல் குற்றம் சுமத்தப்பட்டுள்ளவரின் தொழிலில் பதவியுயர்வு, சம்பள உயர்வு, குறிப்புப் பதிவுகளில் கலங்கம் ஏற்படுத்தும் என்னும் வகையில் தொழிலில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பதால் சிறந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்வைப் பெற குற்றம் சுமத்தப்பட்டவர்கள் தூண்டுவார்கள். இவ்வாறான தீர்வுகள் எந்தவகையில் எட்டப்பட்டன என்பது தொடர்பான ஆய்வுகள் நடத்தப்படவில்லை. அது சிலவேளை இருவரும் பயனடையக்கூடிய ஒரு தீர்வை இருக்கலாம், அல்லது பாதிக்கப்பட்டவர் மற்றும் அவரது குடும்பத்தார்களுக்கு குற்றம் சுமத்தப்பட்டவரால் மேற்கொள்ளப்படும் அச்சுறுத்தல் மற்றும் தொந்தரவு செய்தல் மூலம் பெறப்படும் முடிவாக இருக்கலாம். போலிஸ் உப பரிசோதகர் ஹேரத் பண்டா V18, தெளிவுபடுத்தியுள்ளது போல் இவ்வழமையானது உயர் நீதிமன்றத்தின் நிலைக்கு முரண்பாடானதாகும். “அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான விண்ணப்பங்கள் ஒரு சாதாரண தனிப்பட்ட காரியமாகாது” என்பதன் அடிப்படையில் வழக்கு பதிவுசெய்த ஒருவர் தமது முறைப்பாட்டை வாபஸ் பெறுவதற்கு உயர் நீதிமன்றம் அனுமதி தர மறுத்தது. ஆகையால், உயர் நீதிமன்றத்தின் அண்மைக்கால அணுகுமுறையானது சித்திரவதை தொடர்பான பிரச்சினைகளை தனிப்பட்ட சொந்த பிணக்குகளுக்கு மேலாக நீதிமன்றம் அவதானிப்பதை வெளிப்படுத்திக் காட்டியுள்ளதாக தெரிகிறது. இங்கு, அரசு தனது பிரஜைகளை பாதுகாப்பதற்கான தனது பொறுப்பு கடமையிலிருந்து தாழ்ந்து விட்டதை உறுதிப்படுத்துவதாக தோன்றுகின்றது. மீறல்களின் வெளிப்படையான தன்மை, சித்திரவதை மற்றும் தரக்குறைவாக நடத்துதல் என்பனவும் அரசுக்கு எதிரான ஒரு தண்டனைக்குரிய குற்றம் என்ற உண்மைக்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. அண்மைகாலத்தில் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சித்திரவதையுடன் தொடர்புடைய அடிப்படை உரிமைகள் விண்ணப்பங்களில் சில குற்றமிழைக்கப்பட்டவர்களைக் கூறப்படுபவர்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் அவர்களது குடும்பங்களுக்கும் அடிப்படை உரிமை விண்ணப்பங்களை பதிவுசெய்வது அடங்கலாக முறைப்பாடு செய்வதற்கு எதிரான அச்சுறுத்தல்களும் அச்சுறுத்தி சம்மதிக்கச் செய்வதும் தொடர்பாக ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.¹⁹ அதனால், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் அவர்களது குடும்பங்களுக்கும் அச்சுறுத்தல்களும் அச்சுறுத்தி சம்மதிக்கச் செய்வதும் உள்ளவாறு உண்மை. மேலும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் சாட்சிகளின் பாதுகாப்பு சட்டத்தின்படி துரிதமாக அவதானிக்கப்பட வேண்டிய தேவையும் உள்ளது.

வழக்கு பதிவு செய்வோர் நீதித்துறையை சேர்ந்த வைத்திய அதிகாரியின் வைத்திய அறிக்கையை தாங்களே பெற்றுக்கொள்ள போதிய வசதி இல்லாதிருப்பது மற்றுமொரு காரணமாகும். வழக்குப் பதிவு செய்வோருக்கு அவர்களது சொந்த வைத்திய அத்தாட்சிப் பத்திரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமை இல்லாதிருப்பதுபோல் தெரிகிறது. விடுமுறை பெறுவதற்கான ஒரு வழக்கில் நீதித் துறை சார்ந்த வைத்திய அதிகாரி வழக்கு பதிவு செய்த ஒருவருக்கு அவரது வைத்திய அத்தாட்சிப் பத்திரத்தின் நகல் ஒன்றைத் தருவதற்கு மறுத்துவிட்டார். நீதித்துறைசார் வைத்திய அதிகாரிக்கு எதிராக விடுமுறை வழங்க உச்ச நீதிமன்றம் மறுத்து விட்டது.²⁰ இது ஏனென்றால், நீதிமன்றம் கோரும்பட்சத்தில் நீதிமன்றத்துடன் மட்டும் பகிரந்துகொள்வதென்பது ஒரு ஏற்றக்கொள்ளப்பட்ட விழுமியமாக பார்க்கப்படுகின்றது. இவ்வாறான வழமையின் மூலம் ஒரு நோயாளிக்கும் வைத்தியருக்கும் இடையில் இருக்கவேண்டிய நம்பகத்தன்மையின் அடிப்படை கொள்கை பிளவுபட்டுள்ளது. மேலும் சாத்தியப்பாடுடைய ஒரு வழக்குத்தொடுவாரின் எளிய காரணியாக தொடர்ந்து நடவடிக்கை முன்னெடுப்பதா அல்லது வேண்டாமா என்பதை தீர்மானிப்பதற்கு உதவக்கூடிய தனது சொந்த வைத்திய நிலைமை தொடர்பான தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வசதியைக் கொண்டுள்ளார். வைத்திய அத்தாட்சிப் பத்திரம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டவுடன் வழக்கின் சரித்திரம் சுருக்கமாகவும் தகவல்கள் அற்றதாகவும் அடிக்கடி காணக்கூடியதாகவும் இருக்கும். மேலும், முறைப்பாட்டாளர் விபரிக்கும் சம்பவத்துடன் காயங்கள் நேரொத்து காணப்படுகின்றனவா என்பதற்கான உயர் தொழில்சார் கணிப்பீடு கிடையாது. வழக்குகளை முறையாக தீர்மானிக்கவும், உதவுவதற்கும் தகவல்கள் நிறைந்த விரிவான வைத்திய அத்தாட்சிப் பத்திரம் அவசியம் என்பது வெளிப்படையாகும்.

உச்ச நீதிமன்றத்தின் இரண்டு வழக்குகளில்²¹ வழக்கு தாக்கள் செய்தவர் தற்கொலை செய்து கொண்டதன் காரணமாக குடும்ப அங்கத்தவர் பொருத்தமான மாற்று வழக்கு தாக்கல் செய்தவராக விண்ணப்பம் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த முதன்மை வழக்கு தாக்கள் செய்தவர்கள் தொடர்பான உளவியல் மதிப்பீடுகள் கிடையாது என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியது. சிலவேளை வைத்திய சிகிச்சை மற்றும் அதன் காரணமாக ஏற்படும் வாழ்க்கை மாற்றம் என்பவற்றால் நோய்வாய்ப்படும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவக்கூடிய ஒரு முறைமை போதிய அளவு இல்லாததும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய அழுத்தம் கொடுக்கும் மற்றுமொரு விடயமாகும்.

குற்றங்களின் பொதுத்தன்மையை இனங்காணுதல், சித்திரவதைகளிலிருந்து மிக மோசமான குற்றவாளிகளாக இருந்தாலும் அவர்களது உரிமைகளையும் பாதுகாத்து, தேவையானபோது உத்தியோகபூர்வ அறிக்கையைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வகையில் சட்டவியல் கட்டாயமாக பழைய நிலைக்கு மாற்றப்பட்டு முடிவடைந்த வழக்குகளில் உருவாக்கப்பட்ட கொள்கைகளை பின்பற்ற வேண்டும். மேலும் சட்டவியல், வழக்கை நீதிமன்றத்துக்கு கொண்டு செல்பவர்களுக்கு நியாயமான மற்றும் அர்த்தமுள்ள திருத்தங்களை வழங்குவதற்கு சர்வதேச ஒப்புமையான சட்ட அபிவிருத்தியை மேற்கொள்ளலாம்.

¹⁸ அமரசிங்க J அவர்களின் தீர்மானம் ஹேரத் பண்டாV உப பரிசோதகர், காவல்துறை, (1993) 2 SLR 324.

¹⁹ SC FR 194/2012 – சத்திய கடதாசி திகதி 28-03-2012இ உயர் நீதிமன்ற தீர்ப்பு திகதி 21-05-2013. இவ்வழக்கில் வாதிடல் உயர் நீதிமன்றில் நிலுவையில் உள்ளது.

²⁰ SC FR 194/2012 – விடுமுறை வழங்குவதற்கான தீர்மானம் திகதி 23-11-2012

²¹ SC FR 278/2008 இதில் பதிவீடு தொடர்பாக தீர்மானிக்கப்பட்டது 25-10-2013இல் மற்றும் SC FR 479/2010 உச்ச நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ளது.

சில வழக்குகளின் அடிப்படை உரிமை விண்ணப்பங்களில் அட்டோனி ஜெனரல் திணைக்களம் அரசாங்கம் சார்பாக தோன்றுவது பக்கச்சார்பான பங்கேற்பாளராக பார்க்கப்படுகின்றது. ஒரு அரச அதிகாரிக்கு எதிராக சித்திரவதை மற்றும் கீழ்தரமாக நடத்துதல் போன்ற குற்றங்கள் கமத்தப்பட்டிருந்தால் நிறுவனம் அரசாங்க அதிகாரிகளின் சார்பாக ஆஜராவது கிடையாது. எவ்வாறாயினும், நேரடியான குற்றச்சாட்டுகள் நிலுவையில் இல்லாத போதும், மற்றும் ஏனைய எல்லா உயரதிகாரிகளுக்கும் குறித்தநேரத்தில் அத்துமீறல்கள் தொடர்பில் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தால், அல்லது அத்துமீறல்களை விசாரித்திருந்தால் ஒரு நிலையத்தின் பொறுப்பு வாய்ந்த அதிகாரிக்காக ஆஜராகியிருக்கும் வழக்காளிக்கு எதிராக திணைக்களங்கள் எதிர் வாதம் செய்வதை அநேகமான வழக்குகளின் விசாரணையின்போது காணக் கூடியதாக உள்ளது. அதன் அணுகுமுறையானது கட்டளையிடுவோரை பாதுகாப்பது போல் தோன்றுகின்றது. மற்றும், அதன்மூலம் தம்முள் உள்ள முறைப்பாட்டை முறையாகவும் பக்கச்சார்பில்லாமலும் புலனாய்வு செய்யாமல் குற்றமிளைத்தவர்களின் கைகளை வலுப்படுத்துகின்றது.

தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம்:(NHRC)

அடிப்படை உரிமை மீறல்கள் தொடர்பான முறைப்பாடுகளை புலனாய்வு செய்யவும், விதப்புரைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவும், வழங்கவும் தேசிய மனித உரிமை ஆணைக்குழுவுக்கும் (NHRC) அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும், நியமனங்கள் வழங்கும் அதிகாரத்தை ஜனாதிபதி மட்டும் கொண்டுள்ள அரசியல் யாப்பின் 18வது திருத்தத்தின் பின்னர் ஆணைக்குழுவிற்கு போதுமான சுதந்திரம் இல்லையென்பது கருத்தில் கொள்ளவேண்டிய ஒரு முக்கிய விடயமாகும்.

தேசிய மனித உரிமை ஆணைக்குழுவின் விதப்புரைகளுக்கு சட்டத்திலும், அரசாங்க நிறுவனங்களிலும் வலுவில்லாத நிலை காணப்படுகின்றது. முக்கியமாக அதன் விசாரணைகளுக்கு ஒத்துழைக்க வேண்டாமென காவல்துறையினருக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. அரச நிறுவனங்கள் விதப்புரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு மறுத்தல் அல்லது புறக்கணிப்பதன் காரணமாக தே.ம.உ ஆணைக்குழு பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நிவாரணம் தேடக்கூடிய ஒரு காத்திரமான அமைப்பாகாது. அநேகமான வழக்குகளில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தே.ம.உ ஆணைக்குழுவில் முறைப்பாடு செய்வதுடன் அடிப்படை உரிமை விண்ணப்பத்தை உயர் நீதி மன்றத்திலும் தாக்கல் செய்கின்றனர். எனவே, பிரச்சினை உயர் நீதிமன்றத்திலிருந்து தே.ம.உ ஆணைக்குழு வடிவில் இடமாற்றப்பட வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இது தொடர்ந்து நிலைபெற்றிருக்கிறது. உண்மையில் நிவாரணமளிப்பதற்காக இரண்டு நிறுவனங்கள் ஒன்றிணைந்து உதவுகின்றன இருந்தாலும், இரண்டினதும் நீதிப்பிரிவான சித்திரவதைக்கு ஆளாகி பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவுவதற்கு நிபுணத்துவம் பெறவில்லை என்பது சித்திரவதையால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கான பயனற்ற கட்டமைப்பு என்பதற்கு ஒரு உதாரணமாகும்.

ஆணையத்தால் வழங்கப்பட்ட விதந்துரைகளை கடைபிடித்து பின்பற்றாமை, முறைப்பாடுகளுக்கு போதிய நடவடிக்கை எடுக்காமை, பயனுறுதியான புலனாய்வை மேற்கொள்வதற்கு போதிய வளங்கள் இல்லையென தொடர்ந்து முறையிட்டுக்கொண்டிருந்தல், தெளிவற்ற வகையில் எழுதப்பட்ட விதப்புரைகள் மற்றும் சித்திரவதைதொடர்பான கண்டுபிடிப்புகளின் முக்கியத்துவத்திற்கு வெளிப்படையான பாராட்டுதல் போதிய அளவு இல்லாமையின் பிரதிபலிப்பாக சிறிய அளவிலான நடவடிக்கைகளை பரிந்துரை என்பன தே.ம.உ ஆணையகத்தின் நடைமுறை தோல்விகள் சிலவற்றுள் அடங்கும். 22 சித்திரவதையால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவுபவர்களும் அவர்களது குடும்பங்களும் தே.ம.உ ஆணையகத்திலிருந்து பொறுப்பான வாய்மூல பதிலைப் பெற்றுக்கொள்ளவோ அல்லது தலையிடச் செய்வதோ எப்போதும் கடினமாக இருப்பதாக கூறுகின்றனர். மற்றும் குற்றமிளைக்கப்பட்ட காவல் நிலையத்தில் முறைப்பாடுகளுக்குப் பொறுப்பான அதிகாரிக்கு முறைப்பாட்டை அறிவித்து ஒரு தொலைபேசி அழைப்பை மேற்கொள்வது மட்டுமே அநேகமாக அடிக்கடி கிடைக்கும் பதிலாகும். இது குற்றமிளைத்தவர்கள் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு எதிராக மேலும் வன்முறையான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடத் தூண்டக்கூடும்.

சித்திரவதையைத் தடுப்பதில் ஒரு முக்கியமான பங்கு தே.ம.உ ஆணையகத்திற்கு உண்டு. எவ்வாறாயினும் புலனாய்வுச் செயற்பாடுகளும் சித்திரவதைக்காளாகிப் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணமளிப்பதும் பயனுறுதித் தன்மையிலிருந்து மிகத் தொலைவில் உள்ளதென்பது தெள்ளத்தெளிவாக விளங்குகின்றது. ஆணையகத்தின் வளங்களையும், அதிகாரங்களையும் சக்திமயப்படுத்தி, சித்திரவதைதொடர்பான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக ஆர்வத்துடன் செயற்படும் சமூக அமைப்புகளுடன் இணைந்து செயற்படக்கூடிய பொறிமுறைகளை உருவாக்குவது அவசியமாகிறது.

இலங்கையில் சித்திரவதையை கையால்வதற்குத் தேவையான ஒரு செயற்திட்டத்தை முன்னெடுக்கவும், மற்றும் சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்துடனும் நீதித்துறையுடனும் இணைந்து செயற்பட்டு இலங்கையில் நிலவுவதாகக் கூறப்படும் பூஜ்ய சகிப்புத்தன்மை கொள்கையை (Zero tolerance policy) நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும், காவல்துறைக்கு நீதித்துறைசார் வைத்திய அதிகாரிகளுக்குமான பரிந்துரைகளை உருவாக்கவும், ஆணையகத்திற்கு முடியாமல் போய்விட்டது. எவ்வாறாயினும், ஒரு அவசரமான துரிதமாகப் பரவிருவதுமான முக்கிய விவகாரத்தை தாமதிக்காமல் தீர்க்கவேண்டியது ஆணையகத்தின் சுதந்திரமாகும்.

சித்திரவதைக்கு எதிரான சமவாய சட்டம்.

சித்திரவதையையும் தரக்குறைவாக நடத்துவதையும் குற்றச்செயலாக்குவதற்கான தமது கட்டப்பாட்டை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு 1994ம் ஆண்டு உள்நாட்டு சட்டம் சித்திரவதைக்கான சமவாய சட்டம்(CAT Act) ²³ என்ற வடிவில் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டது. அதன்படி, சித்திரவதை நடவடிக்கைகள், மனிதத்தன்மையற்ற மற்றும் தரக்குறைவாக நடத்துதல் ²⁴ என்பனபோன்ற குற்றச்செயல்கள் உயர் நீதி மன்றத்தால் ஒரு பாரதாரமான குற்றச்செயலாக பாவித்து குற்றவாளியாக்கப்பட்ட ஒருவருக்கு ஆகக்குறைந்தது ஏழு வருடங்கள் ஆகக்கூடியது

²² இலங்கை மனித உரிமை ஆணைக்குழுவின் விதப்புரை. திகதி 24-01-2012. முறைப்பாட்டிலக்கம். No. HRC/K/70/11/T/A, HRC/415/11 மற்றும் HRC/1827/11, மூன்று எதிராளிகள் முறைப்பாட்டாளருக்கு ரூபா 5,000/=வழங்கவேண்டுமென விதந்துரைக்கப்பட்டது. எதிராளிகள் தம்மை அடித்து உதைத்து தடியால் தாக்கியதை உறுதிப்படுத்தி நிபுணத்துவ வாதத்தின் மூலம் மறைப்பாட்டாளர் சமர்ப்பித்திருந்தார்.

²³ சித்திரவதைக்கும் வேறு கொடுமான மனிதத்தன்மையற்ற அல்லது தரக்குறைவாக நடத்துதல் அல்லது தண்டனை என்பவற்றிற்கு எதிரான சமவாயத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான 1994ம் ஆண்டு 24ம் இலக்கச் சட்டம்.

²⁴UNCAT ஷரத்து 4(1)

பத்து வருடங்கள் சிறைத்தண்டனையும் ரூபா பத்தாயிரத்துக்கு குறையாமலும் ரூபா ஐம்பதாயிரத்திற்கு 25 அதிகப்பட்டாதுமான தண்டமும் விதிக்கப்பட வேண்டும். இக்குற்றச்செயலானது ஒரு உணர்த்தக்க மற்றும் பிணைவழங்க முடியாத²⁶ குற்றச்செயலாக²⁷ வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள வழக்குகளின் புள்ளிவிபரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளல் மற்றும் அவை நிறைவுசெய்யப்படும் விதம் என்பன ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அளவு கடினமான செயல் என்பது நிரூபனமாகியுள்ளது. 2010ல் CAT Act அடிப்படையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வழக்குகளில் மூன்று வழக்குகள் மனம் திருப்தியளிக்காத வகையில் குற்றவாளியாக்கப்பட்டு நிறைவு செய்யப்பட்டது. மற்றும் அநேகமான வழக்குகள் நிலுவையில் கிடப்பில் உள்ள²⁸ நிலையில் 19வழக்குகள் குற்றமற்றவர்கள் என தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. 2006ம் ஆண்டு முதல் காவல்துறையினருக்கு எதிராக 529 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதாக 2011ம் ஆண்டு அறிக்கையிடப்பட்டுள்ளது.²⁹

CAT சட்டம் அதன் போதிய தாக்கமின்மை காரணமாக தொடர்ச்சியாக விமர்சிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. சித்திரவதை சம்பந்தமான முறைப்பாடுகளில் நீதவான்கள், நீதிச்சேவை வைத்திய அதிகாரிகள் மற்றும் காவல்துறை அதிகாரிகள் ஆகியோரகளால் முதன்மையாக தொடர்புகொள்ள வேண்டுமென்பது ஒரு முக்கிய அம்சமான விடயமாகும். சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்தின் சிபாரிசு போதியளவு கிடைப்பதில்லை என்ற நிலையே காணப்படுகின்றது. உதாரணத்திற்கு ஜெரார்ட் பெரோவின³⁰ (Gerard Perera) கொலை வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட காவல் நிலைய பொறுப்பதிகாரியின் பெயர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களின் பெயர்பட்டியளிலிருந்து நீக்கப்பட்டமை. உயர் நீதமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டு சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்திற்கு முதல் முறையாக அறிவித்தல்கள் கொடுக்கப்பட்ட அநேகமான அடிப்படை மனித உரிமை வழக்குகளில் அவ்வாறான அதிகாரிகள் மீது வழக்குத் தொடர்வதற்குத் தேவையான மேல் நடவடிக்கை எடுக்காமல் கைவிடப்பட்டது மற்றும்மொரு உதாரணமாகும். 11வது ஷாத்தில் (சித்திரவதை) மீறுதல் என்பதில் ஒரு குற்றஞ்சாட்டு உள்ளபடியால் அரசு அதிகாரிகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த தமக்கு முடியாதென சட்டமா அதிபர் திணைக்களம் தீர்மானிக்கும் பட்சத்தில், அவ்வாறான வழக்குகள் மேலும் பரிசீலிக்கப்பட்டு போதுமான தகவல்களின் அடிப்படையில் குற்றஞ்சாட்டுகள் வழங்க முடியுமென காரணங்காட்டியிருக்க முடியும். எவ்வாறாயினும் இது தற்போதய பிரச்சினையல்ல. சுருக்கமாக சொல்வதானால், குற்றம்புரிந்தவர்களுக்கு எதிராக வழக்குத் தொடர்வதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளதாக என்பதை தெரிந்து கொள்வதற்கு பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கோ அல்லது அவர்களது குடும்பத்தார்களுக்கோ சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்தை அடைய முடியாதிருப்பதாக பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவும் நிறுவனங்கள் அடிக்கடி முறையிடுகின்றன.

சித்திரவதை மற்றும் மனிதாபிமானமற்ற வகையில் தரக்குறைவாக நடத்துதல்களினால் ஏற்பட்ட நடட நிவாரணத்திற்கான சமூக நடவடிக்கைகள்.

இலங்கையின் சமூகநீதியில் (சட்டத்தில்) சித்திரவதையால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சித்திரவதைக்கு நேரடியாக காரணமாக இருந்து நபர்களிடமிருந்து தமக்கேற்பட்ட நடடத்தையும் இழப்பையும் தனிப்பட்டவகையில் கோருவதற்கான வசதிகள் இருந்தும் , அது ஒரு மிகக் குறைவாக முன்னெடுக்கப்படும் பரிசாரமாகவே காணப்படுகின்றது. சித்திரவதையால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் வழக்குகளில் மோசமான வகையில் காயமடைந்த இரண்டு வழக்குகள் ஒன்று கண் குருடானதும் மற்றையது இறப்பு சம்பவித்ததுமான வழக்குகள் மட்டுமே இவ்வகையான நிவாரண பரிசாரத்தை நாடியதாக அறியக்கூடியதாக உள்ளது. இது தமக்கு ஏற்பட்ட இழப்பை கணிப்பீடு செய்யயவும், நடட ஈட்டை திருத்தம் செய்யவும் உள்ள உரிமையில் குறிப்பிட்ட அளவு பாதிக்கப்பட்டவர் கொண்டுள்ள ஒரு பணியாகும். எவ்வாறாயினும் சமூக இயல்புடைய வழக்குத் தொடர்வதை தொடர்ந்து முன்னெடுப்பதில் உள்ள சிக்கல்களினால் விசாரணையின்போது சாட்சியம் அளிப்பதற்கும் கோர்ட்டில் ஆஜராகியிருப்பதற்கும் அதிகமான காலத்தையும் நேரத்தையும் செலவிட வேண்டியுள்ளது. இவ்வகையான வழக்குகளில் அநேகமாக பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பொருளாதாரப் பின்னணியையும் போதியளவு சட்ட உதவியும் மற்றும் ஏனைய உதவிகளும் இல்லாத நிலையில் இவ்வாறு செலவிடுவது என்பது இயலாத காரியமாகும்.

C. கொள்கை கட்டமைப்பு.

மனித உரிமையை பாதுகாப்பதற்கும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் இலங்கை ஒரு தேசிய திட்டத்தை பின்பற்றிவருகிறது. (2011—1016) அதில் ஒரு முழுமையான அத்தியாயத்தை சித்திரவதையைத் தடுப்பதற்காக ஒதுக்கியுள்ளது. உள்ளீடுகளுக்கான மையப்படுத்துதலுக்கு சட்ட (நீதி) கட்டமைப்பு, துப்பறிதல் புலனாய்வுக்குப் பின்னரும், தடுத்தல், கண்காணிப்பிற்கான நிறுவன பொறிமுறைகள், சித்திரவதை சம்பவங்களின் புள்ளிவிபரம், தண்டனை பயமின்மையைக் கையால்தல், பெண்களுக்கும் சிறுவர்களுக்கும் விசேட பாதுகாப்பு, புனர்வாழ்வு மற்றும் நடடசீடு, சித்திரவதைக்கு எதிரான சமவாயம் மற்றும் வெளிநாட்டில் சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட இலங்கையர்கள் எனும் 10 முக்கிய பிரிவுகள் இனங்காணப்பட்டுள்ளன.

தேசியத் செயற்திட்டத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள கடமைகள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளதன் தன்மைகளை ஆராய்ந்தறியக்கூடிய அதிகாரபூர்வமான முறைமைகள் எதுவும் காணப்படவில்லை. இருப்பினும் இது வெளிப்படைத்தன்மை, கண்காணிப்பு மற்றும் நடைமுறைப்படுத்துதல் என்பவற்றுக்கான ஒரு திட்டவட்டமான விசேட பொறுப்பாகும்.³¹ திட்டத்தை வெளியிடக்கூடிய ஒரேயொரு இணையதளம் உள்ளது. இத் திட்டத்தில் சித்திரவதை

²⁵1994ம் ஆண்டு 22ம் இலக்க சட்டத்தின் 2(4)வது பிரிவு

²⁶1994ம் ஆண்டு 22ம் இலக்க சட்டத்தின் 2(4)வது பிரிவு

²⁷1994ம் ஆண்டு 22ம் இலக்க சட்டத்தின் 2(5)வது பிரிவு.

²⁸ இலங்கை அரசாங்க மனித உரிமைகள் அறிக்கை. 2009—2010 சட்டம் மற்றும் சமூக நம்பிக்கை நிதியம் வெளியிட்டது.

²⁹ சித்திரவதைக்கு எதிரான செயற்குழுவின் அவதானிப்புகளின் முடிவு. திகதி 8-12-2011 CAT/C/LKA/CO/3-4, பந்தி 29.

³⁰ இலங்கை சனநாயக சோசலிஷ் குடியரசின் அரசாங்க தீர்ப்பின் 23ம் பக்கத்தில் சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்தின் விமர்சனம்.

³¹ V.குணசேனவம் றுறவர்களும். HC Case No. 326/2003, நீர்கொழும்பு உயர் நீதி மன்றம். HCM 02.04.2008.

³² மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பு மற்றும் அபிவிருத்திக்கான தேசிய செயற்திட்டத்தின் 6ம் பக்கம். 2011-2016. இத்திட்டம் நடைமுறைப்படுத்துவதை கண்காணிப்பதற்கு அமைச்சரவை உப குழு ஒன்று உருவாக்கப்படும். அக்குழுவிற்கு பல துறை சார்ந்த சிரேஷ்ட அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்படும் கண்காணிப்புக் குழு உதவி வழங்கும். கண்காணிப்புக் குழுவின்ருக்கு தேவைப்படும் எல்லா இடங்களிலும் சிவில் சமூகத்தடனும் மற்றும் ஏதாவது அரசு அல்லது வேறு

அத்தியாயத்தின் கீழ் வரும் அநேகமான செயற்பாடுகள் ஆறு மாதங்களுக்கும் ஒரு வருடத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதிக்குள் நிறைவு செய்யவேண்டுமென அட்டவணைப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும் இப்பணிகளுள் ஏதாவது இன்றுவரை நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளதாவென கணிப்பிடுவது சிரமமாகும்.

சித்திரவதை விடயத்தில் இலங்கை பூஜ்ய சகிப்புத்தன்மை கொள்கையை (zero-tolerance policy) கடைப்பிடிப்பதாக மீண்டும் மீண்டும் அறிவுறுத்திக் கூறியுள்ளது. போதிய பயனளிக்கும் தன்மை இல்லாமையும் அரசியல் மற்றும் நீதித்துறை சார் விருப்பற்ற தன்மையும் சித்திரவதை தொடர்பான முறைப்பாடுகளை தீர்ப்பில் வெளிக்காட்டப்படுவதால் இக்கொள்கை உயிரற்ற ஒரு அறிக்கையாகவே இருக்கின்றது.

LLRC கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் மீள்இணக்க ஆணைக்குழு பின்வருமாறு கூறுவதன் மூலம் மிக அதிகமான ஆயுதப்படைகளின் பிரசன்னத்தின் காரணமான பாலியல் வன்முறைகள் தொடர்பான பிரச்சினைகளை ஓரம்கட்டுகின்றது. “அவ்வாறான ஒரு சூழ்நிலை பல வடிவங்களிலான பாலியல் மற்றும் பால்நிலை வன்முறைகளுக்கு பெண்களை வெளிப்படுத்துவதாகவும் அது அவர்களது கௌரவம், பாதுகாப்பு, சுகவாழ்வு மற்றும் உரிமைகள் என்பவற்றை விட்டுக்கொடுக்க செய்வதாகவும் இப்பிரச்சினையை கவனத்திற் கொண்டு நிலைத்து நிற்கக்கூடிய தீர்வினைக் காண்பதற்கு ஏதாவது முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டது.”

இலங்கை அரசாங்கம் “வடக்கில் அதிகரித்துள்ளதாக கூறப்படும் பாலியல் வன்முறைகள் தொடர்பில், பெண் போலீஸ் அதிகாரிகளைக்கொண்ட பெண்கள் பாதுகாப்புப் பிரிவும், நலன்புரி நிலையங்களில் பெண்களுக்கான மையங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன, மேலும் ஆற்றுப்படுத்துதல் சேவைகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளது”³² என்று கூறுகின்ற அதேவேளை “ஆயுதப்படையினரின் பிரசன்னத்திற்கும் பாலியல் வன்முறைகளுக்கும் இடையில் எந்தவிதமான இடைத்தொடர்பும் இல்லையென” அதேவீச்சில் கூறுகின்றது.³³

D. முறைப்பாடுகள் தொடர்பான சித்திரவதைகளின் சர்வதேச அறிக்கை.

முக்கியமாக சிறைபிடிக்கப்பட்ட விடுதலைப்புலிகளின் அங்கத்தவர்களும் அவர்களது குடும்ப அங்கத்தவர்களும் பாதுகாப்பில் இருக்கும்போது மரணமடைந்தது மற்றும் பாலியல் வன்முறைகள் அடங்கலாக முறையாகச் செய்யப்பட்ட சித்திரவதைகள் தொடர்பில் அநேகமான அறிக்கைகள் வெளிவந்துள்ளன³⁴ இவ்வறிக்கைகள் முறையாகச் செய்யப்பட்ட சித்திரவதைகளுக்கு சம்பவ ஆய்வுகளுடனும், வைத்திய ஆதாரங்களுடனும் உதவியாக இருக்கின்றன.

D. சித்திரவதை தொடர்பாக பூஜ்ய சகிப்புத்தன்மை கொள்கை பிரதிபளிப்புடன் கூடிய ஆட்சி முறைமைக்கான பரிந்துரை.

சட்டவாக்க மாற்றங்கள் தொடர்பான பரிந்துரைகள்:

(1) சித்திரவதைகளினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களையும் சாட்சிகளையும் பாதுகாக்க சட்டமியற்றுக:

இப்பிரச்சனை தொடர்பில் சட்டமியற்ற வேண்டியதன் தேவையை நடவடிக்கைகளுக்கான தேசிய திட்டம் இனங்கண்டுள்ளதுடன் சமவாயம் பொறுப்பை உருவாக்கியுள்ளது. இது பாதிக்கப்பட்டவர்களும், சாட்சிகளும் அக்கறையை பரந்த அளவில் அச்சத்திலிருந்தும், தொந்தரவுகளிலிருந்தும் பாதுகாப்பதற்கும் தேவையான சட்டமாகும். அத்துடன் அவ்வாறான சட்டம் அதை நடைமுறைப்படுத்தும் சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்களுக்குள்ளே சுதந்திரமாக உதவக்கூடிய கட்டமைப்புகளும் சேர்ந்து இயங்க வேண்டிய தேவையும் ஏற்படலாம்.

சித்திரவதை குற்றம்சாட்டப்பட்ட வழக்குகளில், தீங்கிளைத்த நபர்களை வழக்கு முடியும்வரை இடம்மாற்றி வைக்கவேண்டுமென்பது ஒரு அடிப்படையான உடனடி பாதுகாப்பு நடவடிக்கை என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதற்கு மேலாக, அச்சுறுத்தல் மற்றும் தொந்தரவு செய்தல் என்பவற்றுக்கான தண்டனை வழங்கும் முறைகள் மற்றும் ஒரு சுதந்திரமான அதிகாரசபையிடம் முறைப்பாடு செய்தல் என்பன கட்டாயம் விலம்பரப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

நிறுவனங்களுடனும் கலந்தரையாடனை மேற்கொண்டு பேணுவதற்கு ஒரு பொறிமுறை இருக்கும், அதன்மூலம் திட்டத்தை அமுல்படுத்துவதில் கீழ்மட்டத்தினுள்ள பிரச்சனைகளை குழுவிற்கு அறிக்கையிட முடியும்.” ஒரு இணையதளத்தை உருவாக்குவதன் மூலமும் அதேபோல் வேறு சமூக ஊடகங்கள்மூலம் தொடர்பாடல்களை மேற்கொள்வதன் வாயிலாகவும் கண்காணிப்பில் பரந்த அளவிலான பிரஜைகள் பங்கேற்று திட்டத்தை அமுல்படுத்துவது தொடர்பான பின்னூட்டல்களை வழங்குவதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படும்.

³² உலகலாவிய காலாந்திர மீளாய்வு செயற் குழுவின் 18-12-2012 திகதியிடப்பட்ட A/HRC/22/16இலக்க அறிக்கையில் “மீளாய்வினடிப்படையில் அரசாங்கத்தின் முன்வைப்புகள்” என்ற தலைப்பிடப்பட்ட பிரிவின் 17வது பந்தி.

³³ Ibid

³⁴ 2014இல் ஐ.நா. மனித உரிமை ஆணைக் குழுவின் 112வது அமர்வில் “ஏம்னிஸ்டி இன்டர்நேஷனல்” சமர்ப்பித்த அறிக்கை 10 முதல் 15 வரையான பக்கங்கள். இந்த இணையதளத்தில் காணலாம்.

<http://www.amnesty.org/fr/library/asset/ASA37/011/2014/en/4c09c88e-a298-4cba-bdee-4b6a077ef55a/asa370112014en.pdf>

யஸ்மின் சோக்கா (Yasmin Sooka) எழுதிய நிறைவடையாத யுத்தம்: இலங்கையில் சித்திரவதையும் பாலியல் வன்முறைகளும் 2009—2014. இங்கிலாந்து மற்றும் வேல்ஸ்பார் மனித உரிமை குழு (BHRC) மற்றும் உண்மையும் நீதியும் சர்வதேச செயற்திட்டம், இலங்கை.

சித்திரவதையிலிருந்து விடுதலை, அமைதிக்கு வெளியில், இலங்கையில் தொடர்ந்து இடம்பெரும் சித்திரவதைகளின் புதிய சாட்சிகள். 2009—2011, இந்த இணையதளத்தில் பார்வையிடலாம் http://www.freedomfromtorture.org/feature/out_of_the_silence/5980.

(2) பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தை இரத்து செய்தல் (1979).

பயங்கரவாத தடைச் சட்டம் தொடர்வது முக்கியமாக சித்திரவதை நடவடிக்கைகளை ஊக்குவித்து பாதுகாக்கின்றது. சித்திரவதைக்கு எதிரான ஐ.நா.குழு “இவ்வகையான துன்பரவு செய்யும் தன்மைகொண்ட PTA ஒழுங்குவிதிகள் மீது தாம் அக்கறை கொண்டுள்ளதாக”³⁵ அபிப்பிராயம் தெரிவித்துள்ளது. மேலும் காவல்துறையில் அல்லது போலீஸ் உதவி அத்தியற்ஷகர் (ASP) பதவிக்கு மேல் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்ட அணைத்தும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதென்பதை PTA அணுமதிக்கின்றது என்பது உண்மையாகும். (பிரிவு 16) சட்டவிரோதமாக நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளச் செய்து பின் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டதை பெற்றுக்கொண்டதாக கூறி நிரூபிக்க வேண்டிய சுமையை குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள்மீது சுமத்திவிடுதல் (பிரிவு 17 (2))³⁶ மேலும்; PTA வின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட அநேகமான வழக்குகளில் முழுமையான சாட்சியங்களும் குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்வதையே”³⁷ நம்பியிருந்தது. முக்கியமான உரிமைகள் மீறப்படுதல் அதன் வசதிகளுக்குள்ளேயே பெருகுகின்றன என்ற பார்வையினடிப்படையில் இவ்வகையான சட்டங்கள் கண்டிப்பாக இரத்து செய்யப்பட வேண்டியவையாகும்.

(3) பாதிக்கப்பட்டவர் அல்லது அவரது பிரதிநிதிகளுக்கு அவர்களது வைத்திய அறிக்கைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சட்டங்கள் இயற்றுதல் அல்லது ஒழுங்கு விதிகளை அறிமுகம்செய்தல்:

ஒரு சித்திரவதை விசாரணை முடிவடைந்தவுடன் நீதித்துறை சார்ந்த வைத்தியதிகாரியின் கண்டுபிடிப்புகள் அடங்கிய நகல் ஒன்றை பொலிசுக்கும் கோர்ட்டிற்கும் மட்டும் வழங்கும் எழுதாத வழமை, மற்றும் முறைப்பாட்டாளருக்கோ அல்லது அவரது பிரதிநிதிக்கோ அவ்வறிக்கையை பெற்றுக்கொள்ள வசதியளிக்காமையும், முக்கியமாக அதே அறிக்கையை காவல்துறையினருக்கு வழங்கும் போதும் நோயாளியின் நம்பகத்தன்மை கூற்றை மீறுவதாக அமையும். அது முறைப்பாட்டாளரின் தகவல் பெறும் அடிப்படை உரிமையையும் மீறுவதுடன் மேற்கொள்ள வேண்டிய சட்ட நடவடிக்கைகளை சரியாக மதிப்பீடு செய்வதற்குரிய சந்தர்ப்பத்தையும் அவனுக்கும்/அவளுக்கும் இல்லாதொழிக்கின்றது.

நிறைவேற்றுனர்ளுக்கான பரிந்துரைகள் ^{38,39}.

(4) முறையான மீளாய்வை உருவாக்கி பராமரித்தல்

(i) சமவாயத்தின் 11வது ஷரத்து ஒவ்வொரு அரசும் விசாரணை சட்ட விதிகள், அறிவுறுத்தல்கள், தடுப்புக்காவலுக்கான முறைமைகளும் வழமைகளும், ஏதாவது சித்திரவதை வழக்கை தடுக்கும் நோக்குடன் ஏதாவதொரு வடிவில் கைதுசெய்யப்பட்டுள்ள, தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள, சிறை வைக்கப்பட்டுள்ள நபர்களை நடத்துதல் என்பவற்றை மீளாய்வு செய்ய வேண்டுமென கூறுகின்றது. தேசிய செயற்திட்டம் முறைப்பாடுகள் தொடர்பான மத்திய புள்ளிவிபரங்களின் தரவுகளை பராமரிக்கும் விடயங்களை மட்டுமே கவனிக்கும்.

(ii) CAT சட்டத்தினடிப்படையில் குற்றச்சாட்டுகளை மேற்கொள்ள உயர் நீதி மன்றத்துக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அடிப்படை உரிமை விண்ணப்பங்களை மீளாய்வு செய்தல்.

(iii) சித்திரவதை முறைப்பாடுகள் வெளியிடப்பட்ட நீதித்துறை சார்ந்த வைத்திய அதிகாரிகளுக்கும், புலனாய்வு செய்வதற்கும், அவசியமானால் குற்றம் சாட்டுதலுக்கும் ஆராய்ந்து வழிகாட்டுவதற்கு சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்திற்கு சட்டவிதிகளை வழங்குதல்.

(5) சித்திரவதை தொடர்பான முறைப்பாடுகளுக்கும், சித்திரவதை தொடர்பான நீதித்துறை கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் ஒரு தேசிய பிரதிலிப்பை (பதிலை) உருவாக்குதல்.

(i) அரச அதிகாரிகளினால் தீங்கிளைக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அகௌரவம் மற்றும் சிலவேளை வாழ்நாள் முழுவதும் மன அதிர்ச்சியால் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவர் போன்ற சித்திரவதையால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு போதிய அளவு சரியான நடவடிக்கை வழங்குவதற்கு தேசிய நிதியம் ஒன்றை உருவாக்கலாம்.

(ii) சித்திரவதையால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உடல் மற்றும் உளவியல் சிகிச்சைகள் உள்ளடங்கிய ஒரு புனர்வாழ்வுத் திட்டம் அரச செலவில் நடத்தப்பட வேண்டும்.

(iii) சித்திரவதை முறைப்பாட்டாளர்களுக்கு சட்டப்படி ஏற்றுக்கொண்டு மதிக்கக்கூடிய முழுமையான, மற்றும் தரமான வைத்திய பரிசோதனை வழங்கப்பட்டதை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு அரசாங்க அனுசரணையுடன் சுதந்திரமான வைத்திய மற்றும் உளவியல் மதிப்பீட்டை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

³⁵ இலங்கையில் சித்திரவதைக்கு எதிரான ஐ.நா.குழுவின் அவதானிப்பை நிறைவு செய்யும் அறிக்கையின் 10வது பந்தி 2011.

³⁶ இலங்கையில் சித்திரவதைக்கு எதிரான ஐ.நா.குழுவின் அவதானிப்பை நிறைவு செய்யும் அறிக்கையின் 11வது பந்தி. 2011.

³⁷ Ibid

³⁸ Ibid

³⁹ Ibid

(6) ஸ்தான்புள் அரசியல் அறிக்கையை ஏற்றுநடத்தல்.

ஒரு நோயாளிக்கு சம்மந்தப்பட்ட நீதித்துறை சார்ந்த வைத்திய அதிகாரியிடமிருந்து சட்ட வைத்திய அறிக்கையைப் பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமை அடங்கிய சித்திரவதையை ஆவணப்படுத்துதல் தொடர்பான ஸ்தான்புள் அரசியல் அறிக்கையை சுகாதார அமைச்சு அங்கீகரித்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

(7) சட்ட அமுலாக்கள் அதிகாரிகளின் புரிந்துணர்வை அதிகரித்தல்:

“சட்ட அமுலாக்கள் அதிகாரிகள், சமூகம் அல்லது ஆயுதப்படை, வைத்தியத்துறையில் ஈடுபடுவோர், பொது அதிகாரிகள் மற்றும் தடுப்புக்காவனிலோ அல்லது கேள்வி கேட்பதிலோ, எதாவது ஒரு வகையில் கைது செய்யப்பட்ட, தடுப்புக்காவனிலுள்ள, சிறை வைக்கப்பட்டுள்ள நபர்களுக்கு சிகிச்சையளிப்பதில் பங்கேற்கும் வேறுநபர்கள் ஆகியோரின் பயிற்சிகளில் சித்திரவதைகளுக்கு எதிரான தடைகள் தொடர்பான தகவல்களும் அறிவுறுத்தல்களும் முழுமையாக சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது” என்பதை அரசாங்கங்கள் உறுதிப்படுத்தும் என சர்வதேச கடப்பாடுகள் அறிவுறுத்துகின்றன.⁴⁰ இவ்வாறான நபர்களின் கடமைகளுக்கும் தொழில் புரிதலுக்குமான சட்டவிதிகளையும் வழிமுறைகளையும் அமைத்துக்கொடுக்கும் வகையில் நீண்டு செல்கிறது. ⁴¹ ஒப்பீட்டளவில், தேசிய செயற்திட்டத்தின் தடுத்தல் பிரிவில் கைது செய்தல், தடுத்துவைத்தல் மற்றும் கேள்வி கேட்கும் முறைகள் மற்றும் பொதுமக்களின் புரிந்துணர்வை அபிவிருத்தி செய்தல் என்னும் விடயங்களில் அமுலாக்கள் அதிகாரிகளின் திறன் அபிவிருத்தியை மட்டுமே குறிப்பிடுகின்றது. அரசாங்கம் குறிப்பிடுவதுபோல் பூஜ்ய சகிப்புத்தன்மை கொள்கையை (Zero tolerance policy) நடைமுறைப்படுத்துவது தொடர்பான சட்டவிதிகள் மற்றும் வழிமுறைகளை அறிமுகப்படுத்துவது தொடர்பில் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

(8) சமவாயத்தின் 22 (1) வது ஷரத்து தொடர்பில் இலங்கை பிரகடனம் செய்ய வேண்டும்.

சித்திரவதைக்கு எதிரான குழு தனிநபர் முறைப்பாடுகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இந்த அடிப்படை புரிந்துகொள்ளல் வழிவகுக்கின்றது. மற்றும் அவ்வாறான முறைப்பாடுகள் இவ்விடயத்தில் சர்வதேச நீதி, நீதி சாஸ்திரங்களின் அடிப்படையில் ஒரு அரசாங்கத்தின் பதிலின் மீது தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. ஒப்பீட்டு அனுபவங்கலுடன் உள்ளூர் சட்டங்களை சக்திமயப்படுத்துவதற்கு இது ஒரு வழியாகும்.

(9) தேர்வுக்கான அரசியல் அறிக்கையை சமவாயத்திற்கு உறுதிப்படுத்துதல்.

நாட்டில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள இடங்களுக்கு சென்று பார்வையிடுவதற்கு தடுத்தலுக்கான உப குழுவின் செயற்திறனை தேர்வுக்கான அரசியல் அறிக்கை புரிந்து கொண்டுள்ளது, அத்துடன் தடுப்பதற்கான தேசிய சுதந்திர பொறிமுறையை உருவாக்கி பராமரிக்குமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறது.

(10) முரண்பாடு மற்றும் ஆயுதப்படை நிர்வாகம் தொடர்பான சித்திரவதைகளை புலனாய்வு செய்தல்.

- பொறுப்புக்கூறும் தன்மைக்கான பொறிமுறையாக மேலே சொல்லப்பட்டுள்ள அநேகமான அறிக்கைகளில் உள்ள இந்த குற்றச்சாட்டுகளை புலனாய்வு செய்வது அவசியமாகிறது.
- இலங்கையின் வட பகுதியில் அதிகமான ஆயுதப்படையினரின் பிரசன்னத்தால் பாலியல் வன்முறைகள் என்னும் விடயம் தொடர்பில் செயற்படும் அரசாங்கத்தின் நிறுவனங்கள், மற்றும்பெண்கள் பாதுகாப்புப் பிரிவு பெற்றுக்கொண்ட முறைப்பாடுகளை புரிந்து கொண்டு அமைதியான இப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு ஆராய்ந்து மீளாய்வு செய்வது அவசியமாகிறது.

(11) நடவடிக்கைகளின் தேசிய திட்டத்தை அமுல்படுத்தலின் வளர்ச்சி தொடர்பான தகவல்களை வெளிப்படையாக பகிர்ந்து கொள்ளல்.

நீதி / சட்டம் சார்ந்த பிரதிபலிப்புகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான புரிந்துரைகள்.

- நீதிபதிகளுக்கும் சட்டத்தரணிகளுக்கும் சர்வதேச தரங்கள் தொடர்பான புரிந்துணர்வையும் சித்திரவதைக்குப்பின் உயிர்வாழ்பவர்களை நோக்கிய பொறுப்பையும், மற்றும் சித்திரவதை தொடர்பான முறைப்பாடுகள் யாவும் முறையாகவும் நற்பயனளிக்கும் வகையிலும் தீர்த்துவைப்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு என்பவை தொடர்பான அறிவை மேலோங்கச் செய்தல்.
 - இலங்கையில் சித்திரவதை தொடர்பாக உச்ச நீதி மன்றத்திலும் மேல் நீதி மன்றத்திலும் நிலவும் நீதிசார் போக்கு தொடர்பான கண்டுபிடிப்புகளை பகிர்ந்து கொண்டு கலந்துரையாடல்களை முன்னெடுத்தல் மற்றும் சர்வதேச தரத்துடன் ஒத்து நோக்குதல்.

⁴⁰ஷரத்து 10 (1) UN CATArticle 10 (1) UN CAT

⁴¹ஷரத்து 10 (2) UN CATArticle 10 (2) UN CAT

(b) 11வதுசரத்து மீரலை தீர்மானிக்கும் தீர்ப்புக்கள் அணைத்திலும் CAT சட்டத்தின் பிரகாரம் சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு எதிராக பொருத்தமான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்திற்கு பரிந்துரை செய்யவும்.

(c) நீதி சார்ந்த தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதற்கு எழுத்துமூல வாய்மூல விண்ணப்பங்களில் சட்டத்தரணிகள் சர்வதேச தரங்களை எடுத்துக் கூறவேண்டும்.

(d) சித்திரவதைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருந்த படியால் ஏற்பட்ட இழப்பிற்கும் நட்டத்திற்கும் நட்டஈட்டை பாதிக்கப்பட்டவர் மீள்பெருவதை உறுதி செய்வதற்கு கூடுமான எல்லா இடங்களிலும் சமூக நடவடிக்கைகளை சட்டத்தரணிகள் முன்னெடுக்க வேண்டும்.

பொதுமக்கள் புரிந்துணர்வுக்கான பரிந்துரைகள்:

(12) சித்திரவதையை நோக்கிய அரசாங்கத்தின் பூஜ்ய சகிப்புத்தன்மை கொள்கை, சித்திரவதையை தடுப்பதற்கான தேசிய உரிமைகள் கட்டமைப்பு, ஒரு முறைப்பாடை செய்வதற்கு மேற்கொள்ள வேண்டிய படிமுறைகள் என்பன தொடர்பில் பொதுமக்களை விழிப்புணர்வடையச் செய்தல்.

(13) சித்திரவதைக்கு ஆளான பாதிக்கப்பட்டவர்களின் முறைப்பாடுகளை போலிஸ் நிலையங்களில் பதிவு செய்வதற்கு மறுத்த சம்பவங்களுக்கு மாற்று நடவடிக்கையாக பாதுகாப்பான பக்கசார்பற்ற பொதுமக்கள் முறைப்பாட்டு முறைமைகளை ஏற்பாடு செய்தல்.

E. முடிவு

இலங்கையில் சித்திரவதையில் இருந்து சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கும் நீதி மற்றும் கொள்கை கட்டமைப்பு என்பன 1994 முதல் போதுமான அளவு உயிரற்ற வகையிலேயே காணப்படுகின்றது. இவ்வரிமையைப் பாதுகாப்பதற்கு இலங்கை காலத்துக்கு காலம் அதன் பொறுப்பை சர்வதேச பாதுகாப்பிற்கும் மீளாய்வுகளுக்கும் வழமையான அதன் பதிலாக மீண்டும் மீண்டும் கூறிவந்துள்ளது. அத்துடன் இலங்கை சித்திரவதைக்கான “பூஜ்ய சகிப்புத்தன்மை கொள்கை” என்னும் சொற்றொடரையும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும் மேலே காட்டப்பட்டுள்ளது போல் இச் சுதந்திரத்தைப் புரிந்துகொள்வதில் குறிப்பிடத்தக்க இடைவெளியுள்ளது.

ஒரு அரசாங்கம் சுதந்திரம் என்னும் மாயையை உருவாக்க முயற்சி செய்கின்றது என்ற அந்தோனி பர்கஸின் (Anthony Burgess) வார்த்தைகள் மனதில் தோன்றுகின்றன அதில் இதைத்தான் அரசாங்கங்கள் செய்வதுபோல் தோன்றுகிறது. எவ்வாறாயினும், சித்திரவதைகளில் இருந்து விடுதலை என்று பார்க்கும் போது இலங்கையில் வாழும் நாம் அவ்வாரான மாயையில் வாழ்வதாகத் தோன்றவும் இல்லை. அரசாங்க மாற்றும் இந்த இறுக்கமான கவலையை நிவர்த்தி செய்யும் நீதித்துறை சார்ந்த வசதிவாய்ப்புகளிலும் அரசியல் நோக்கிலும் முடிவுபெறுமா இல்லையா என்பதை இன்னும் தொடர்ந்து பார்க்க வேண்டியுள்ளது.